

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 13C/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718205096
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kuruc
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8718205096.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, sudcom JUDr. Petrom Kurucom, v právnej veci žalobkyne V. P., S.. XX.X.XXXX, M. Q., F. XXXX/X, zast. Advokátkou kanceláriou JUDr. Marcel Mašan, s. r. o., Školská 257, Veľký Slavkov, IČO: 36858935, proti žalovanému Q. P., S.. X.X.XXXX, M. Q., F. XXXX/X, zast. JUDr. Tiborom Bašistom, advokátom, Štefánikova 8, Poprad, IČO: 35507128, v konaní o uloženie zákazu priblíženia, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o uloženie povinnosti zdržať sa vstupovania na pracovisko žalobkyne v prevádzke kaviarne A. G. W. Q. S. Y. U. XX z a s t a v u j e .

II. Žalobu v časti o uloženie povinnosti zdržať sa vstupovania do bytu a na záhradku č. 26 z a m i e t a .

III. U k l a d á žalovanému nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 m s výnimkou účasti na procesných úkonoch v rámci súdneho konania, správneho konania alebo iného konania v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zdržať sa vstupu na pracovisko žalobkyne.

V. Žalovaný je p o v i n n ý zdržať sa kontaktovania žalobkyne písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami.

VI. Žiadna zo strán n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

VII. Neodkladné opatrenie, ktoré bolo nariadené uznesením Okresného súdu Poprad č. k. 9C/41/2018-18 zo dňa 11.9.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 8Co/10/2019-45 zo dňa 17.1.2019, p o n e c h á v a v platnosti.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 8.10.2018 žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa vstupovania do nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. Q., zapísanej na LV. č. XXXX ako byt č. 8, vchod 7 na 4. poschodí bloku O. č. súp. XXX, postaveného na pozemku parc. č. 3222/109 - zastavané plochy a nádvoria, zdržať sa vstupovania na nehnuteľnosť - záhradku, ktorá sa nachádza v k. ú. V. V. v záhradárskej osade W.Á., zdržať sa vstupovania na pracovisko žalobkyne do prevádzky kaviarne A. G. W. Q. S. Y. U. XX a zdržať sa kontaktovania žalobkyne, a to písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami.

2. Na predbežnom prejednaní sporu dňa 15.5.2019 žalobkyňa zobrala späť žalobu v časti, ktorou žiadala uložiť povinnosť žalovanému zdržať sa vstupovania do prevádzky kaviarne A. G., pretože táto prevádzka bola zrušená. Žalobkyňa bola majiteľkou tejto kaviarne a tam aj pracovala. Podaním zo dňa

31.5.2019 navrhla pripustiť zmenu žaloby tak, že okrem pôvodne uplatnených nárokov na uloženie povinnosti zdržať sa vstupovania do bytu, na záhradku č. 26 a zdržať sa kontaktovania žalobkyne písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami žiadala uložiť žalovanému povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 m s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, v trestnom konaní a v priestupkovom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch a tiež žiadala uložiť žalovanému povinnosť zdržať sa vstupovania na pracovisko žalobkyne. Uznesením z 25.9.2019 súd zmenu žaloby pripustil.

3. Žalobkyňa odôvodnila žalobu tým, že v čase podania žaloby bola manželkou žalovaného, s ktorým žili v spoločnej domácnosti. V konaní sp. zn. 14Pc/43/2018 súd vyhovel návrhu žalobkyne na rozvod manželstva, avšak rozhodnutie ešte nebolo právoplatné. Žalobkyňa uviedla, že počas posledných piatich rokov trvania manželstva ju žalovaný často fyzicky napádal, čomu predchádzalo dlhodobé psychické týranie (výsmechy, vulgárne nadávky pred deťmi aj na verejnosti, neustále ponížovanie), vyhrážanie zbitím, či takým fyzickým týraním, ktorého následky nie sú viditeľné. Od podania návrhu na rozvod manželstva sa psychické týranie a vyhrážanie, ako aj fyzické útoky zo strany žalovaného, stupňovali. Dňa 2.9.2018 žalovaný opäť fyzicky napadol žalobkyňu, ktorá privolala políciu a žalovaný bol vykázaný zo spoločného obydlija. Následne žalobkyňa podala návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorému súd vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa vstupovania do bytu, na záhradku, na pracovisko žalobkyne, do prevádzky kaviarne A. G., ako aj povinnosť zdržať sa kontaktovania žalobkyne. Keďže dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia nepominuli a u žalobkyne pretrvávajú jej obavy o život a zdravie, domáha sa uloženia týchto obmedzení žalovanému aj žalobou. Od žalovaného nemožno očakávať, že sa nebude pokúšať o opätovný kontakt so žalobkyňou a v prípade možnej konfrontácie nedôjde k opätovným útokom. Poukázala aj na to, že konaním žalovaného bolo opakovane zasiahnuté do jej osobnostných práv, pričom požiadavka jednotlivca na poskytnutie ochrany jeho životu, fyzickému a psychickému zdraviu, prevyšuje prípadný zásah do vlastníckeho práva žalovaného. Prípadný nepomer medzi právom na zdravie, život, česť a dôstojnosť a vlastníckym právom je potrebné preklenúť vzhľadom na povahu osobných práv a ich absolútny charakter.

4. Počas konania žalobkyňa vo svojich výpovediach trvala na skutočnostiach uvádzaných v žalobe. Okrem incidentu, ku ktorému malo dôjsť 2.9.2018. Spomenula aj incident, ku ktorému malo dôjsť 23.8.2018, kedy ju mal žalovaný napadnúť a dusiť matracom. Aj v tomto prípade podala oznámenie na políciu. Uviedla, že má aj psychické problémy, medzi stranami často dochádzalo ku konfliktom a v poslednom čase každé ich stretnutie skončilo hádkou. Má strach z agresívneho správania žalovaného, ich manželstvo síce bolo rozvedené, ale doposiaľ nie sú majetkovoprávne vysporiadaní. Poukázala aj na vyjadrenie žalovaného, z ktorého vyplýva, že je nevyrovnaný, stále pociťuje odpor voči ľuďom, ktorí sa vyjadria proti nemu a stále má v sebe nenávisť. Zrejme sa doteraz nevysporiadal s tým, že si žalobkyňa dovolila sa s ním rozviest'.

5. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril. Na predbežnom prejednaní sporu uviedol, že so žalobou nesúhlasí, a to najmä s bodom I, pretože priestupkové konanie neodôvodňuje tak vážny zásah do práv žalovaného, ako je zákaz vstupovania do bytu, čo zo žalovaného robí bezdomovca. S ostatnými bodmi žaloby v podstate nemá problém, pretože nemá v pláne žalobkyňu kontaktovať, ani chodiť na záhradku. K výpovediam žalobkyne žalovaný uviedol, že s nimi nesúhlasí, pretože žalobkyňa klame, nebol voči nej agresívny, ale naopak, keď pred asi tromi rokmi bol u nich na návšteve kmotor X. A., bola to žalobkyňa, ktorá mu bezdôvodne dala zopár faciek. Dobre vychádza s rodičmi žalobkyne aj s deťmi. K incidentu z 23.8.2018 uviedol, že keď prišiel domov, tak mal vypité, určite ho niečím vyprovokovala a potom spolu zápasili. Nevie o tom, že by ju dusil matracom. Podala na neho viacero oznámení, ale všetky konania boli zastavené, iba raz bol uznaný vinným kvôli konfliktu s partnerom žalobkyne, aj keď tvrdí, že vtedy ho napadol on. Ku konfliktu, ktorý sa stal dňa 2.9.2018 uviedol, že v tom čase mal tiež vypité, žalobkyňa ho niečím vyprovokovala, tak prišiel k nej do spálne, žalobkyňa ho zasiahla paralyzércom na čo jej chytil ruky, dal je pod krk paralyzér, otočil ho smerom k nej a povedal: „Teraz ho použi.“ Keď sa bránila, tak sa obúchala týmto paralyzércom.

6. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, pretože žalobkyňa podľa neho neunesla dôkazné bremeno. Skutočnosti, ktoré opisuje, sa mali stať v minulosti, v súčasnom období sa strany žiadnym spôsobom nekontaktujú, v trestnom ani priestupkovom konaní nebolo preukázané správanie žalovaného tak, ako ho opisuje žalobkyňa. Zdôraznil, že nemá záujem sa stretávať so žalobkyňou, navštevovať ju, ani s ňou

komunikovať. Podľa jeho informácií navyše ani žalobkyňa neužíva predmetný byt, takže vlastne byt, ktorý je v BSM strán neužíva nikto a žalovaný si musí platiť podnájom.

7. Z výpovedí strán, výpovede svedkyne X.. F. V. a z pripojených listinných dôkazov, najmä z obsahu písomných prehlásení Q. Z., X. F. L. F. A., lekárskeho správ, fotografií, návrhu na rozvod manželstva, obsahu spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 14Pc/42/2018, potvrdení o oznámeniach o priestupku, uznesenia Okresného súdu Poprad č. k. 9C/41/2018-18 zo dňa 11.9.2018, uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 8Co/10/2019-45 zo dňa 17.1.2019, správy Okresného úradu Poprad, odboru všeobecnej vnútornej správy a rozhodnutia Okresného úradu Poprad zo dňa 18.1.2019 a správy Obvodného oddelenia PZ v Poprade, súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Strany sporu boli manželmi. Rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 14Pc/42/2018-15 zo dňa 20.9.2018 bolo manželstvo strán rozvedené, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 10.10.2018. Po rozvode doposiaľ nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobkyňa tvrdila, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí byt, v ktorom bývajú a túto skutočnosť žalovaný nerozporoval. Vo vzťahu k záhradke tvrdila, že túto majú účastníci v nájme, nepredložila však žiadne doklady, ktoré by preukazovali užívaci vzťah.

9. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že žalovaný sa voči nej správa agresívne, že viackrát došlo aj k fyzickým útokom, konkrétne poukazovala na konflikty v dňoch 23.8.2018 a 2.9.2018 a na predbežnom prejednaní sporu uvádzala, že ku konfliktu malo dôjsť dňa 2.10.2018, ale zrejme išlo o konflikt zo dňa 2.9.2018, pretože aj zo správy ORPZ v Poprade, Obvodného oddelenia Poprad vyplýva, že v daný deň polícia neeviduje žiadny zásah. V súvislosti s vyššie uvedenými incidentmi žalobkyňa podala podnety na políciu, v oboch prípadoch boli tieto oznámenia postúpené Okresnému úradu Poprad, odboru všeobecnej vnútornej správy s tým, že by sa malo jednáť o priestupok.

10. Okresný úrad Poprad, odbor všeobecnej vnútornej správy, rozhodnutím zo dňa 18.1.2019 rozhodoval o viacerých konaniach žalovaného, ktoré by mali byť priestupkom. Žalovaný bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 21.6.2018 v čase okolo 12.15 hod. v Z. A. G. sa pokúsil fyzicky napadnúť F. Z., za čo správny orgán uložil žalovanému pokarhanie. Ohľadom ďalších štyroch skutkov, z ktorých sa dva mali týkať práve konfliktov medzi stranami, ku ktorým malo dôjsť v dňoch 21.8.2018 a 2.9.2018, správny orgán konanie zastavil z dôvodu, že spáchanie skutkov, o ktorých sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

11. Žalobkyňa na podporu svojich výpovedí navrhla vypočuť svedkyňu X.. F. V. a predložila tiež ako listinné dôkazy prehlásenie dcéry Q. Z., ako aj prehlásenia X. F. a F. A..

12. Svedkyňa X.. F. V., sestra žalobkyne, uviedla, že žalovaný je veľmi impulzívny, vo všeobecnosti je dosť vulgárny, nedá si od nikoho dohovoriť a vždy si presadzuje svoju pravdu. Takto sa správal k žalobkyňi aj počas manželstva, často ju ponižoval a urážal. Po rozvode bol žalovaný ešte agresívnejší a vulgárnejší, pred svedkyňou nadával na žalobkyňu, vyjadroval sa, že ju zničí. Vyjadril sa, že ak by ju našiel ležať na chodníku, tak by ju pristúpil ako hada a bil by ju bejzbalovou palicou. Väčšinou, keď sa takto vyjadroval, tak mal vypité, ale vtedy bol triezvy. Naposledy sa so žalovaným stretla na jar 2019, keď mu mala doručiť nejakú poštu. Žalovaný hneď začal kričať, bol vulgárny, nadával na žalobkyňu.

13. Dcéra žalobkyne Q. Z. v písomnom prehlásení uviedla, že v posledných mesiacoch bola v častom kontakte so žalovaným, bol ju dokonca navštíviť aj v U., kde žije. Keď pri rozhovore spomenula meno žalobkyne, žalovaný doslova vybuchol, bol agresívny, používal mierne ale aj veľmi silné nadávky a neukľudnil sa ani po niekoľkých mesiacoch. Podľa menovanej nebol až taký agresívny v čase rozvodu ako v poslednom období, aj vtedy síce nadával na žalobkyňu, ale boli to také nadávky, na ktoré boli u neho zvyknutí. Telefonovala s nimi v mesiaci apríl 2019, keď žalovaný opäť mimoriadne vulgárne nadával na žalobkyňu a vyjadroval sa tak, že zákaz raz skončí, a že bude ľutovať. Pre menovanú agresívne správanie žalovaného nie je žiadnym prekvapením. Podľa menovanej odstupom času je jeho vyjadrovanie stále agresívnejšie.

14. X. F. v písomnom prehlásení uviedla, že je dlhoročná priateľka V. P., pozná sa s oboma stranami, pretože aj ich syn hrával hokej a teda stretávali sa na zápasoch a turnajoch. Odporca sa javil ako citovo

nevyrovnaná osobnosť, vzniknuté problémy riešil agresívne, impulzívne, kedy bez ohľadu na spoločnosť používal nemiestne vulgárne výrazy a trefne ich adresoval komukoľvek, či to bol niekto z rodičov, alebo organizátorov. Agresívny bol hlavne po požití alkoholu, ale nedokázal sa kontrolovať ani za triezveho stavu. Menovaná s ním mala konflikt, keď ju vyhodil z kaviarne a vulgárne jej vynadal.

15. F. A. v písomnom vyjadrení uviedla, že je priateľkou žalobkyne, ktorá je aj krstnou mamou jej najmladšej dcéry. Správanie žalovaného je nepredvídateľné, nevyspytateľné, neprimerané, veľmi nekontrolovateľné, vulgárne, výbušné a agresívne, kedykoľvek na akomkoľvek mieste a s akoukoľvek osobou, ktoré niekoľkokrát vyústilo až k fyzickému napadnutiu na verejne prístupnom mieste, čoho bola aj ona svedkom. Takéto správanie mal k žalobkyni, deťom, rodine, známym aj cudzím ľuďom v jej okolí.

16. Podľa § 146 ods. 2 Zák. č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

17. Podľa § 11 cit. zákona fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

18. Podľa § 13 ods. 1 cit. zákona fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

19. V prejednávanej veci sa žalobkyňa domáha uloženia povinností žalovanému, ktorými jednak má dôjsť k vylúčeniu jeho užívacieho práva k bytu, ktorý patrí do BSM strán sporu a tiež ďalších nehnuteľností a tiež sa domáha uloženia takých opatrení, ktorými sa zamedzí zásahom do osobnostných práv žalobkyne. Keďže z nárokov pôvodne uplatnených v žalobe zobrala žalobkyňa späť žalobu v časti o povinnosti zdržať sa vstupovania na pracovisko žalobkyne do Q. A. G. W. Q. S. Y. U. Č.. XX, súd v zmysle § 145 ods. 2 Zák. č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok v platnom znení /ďalej len CSP/ v tejto časti konanie zastavil.

20. Žalobu v časti, ktorou sa žalobkyňa domáha uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa vstupu do bytu a na záhradku súd z hľadiska obsahu posúdil ako žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáha vylúčenia žalovaného z užívacieho práva týchto nehnuteľností v zmysle § 146 ods. 2 Obč. zákonníka. V zmysle článku 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vlastnícke právo je jedným zo základných práv každého občana, pričom všetky formy vlastníctva sú rovnocenné a požívajú rovnakú právnu ochranu. Vlastnícke právo je možné obmedziť iba za zákonom stanovených podmienok a v nevyhnutnom rozsahu. Jedným z ustanovení, ktoré umožňujú obmedziť alebo vylúčiť bezpodielového spoluvlastníka z riadneho užívania veci je aj ust. § 146 ods. 2 Obč. zákonníka. Cit. zák. ustanovenie síce upravuje vzťahy manželov k domu alebo bytu, ktorý predstavuje ich spoločné obydlie, avšak podľa názoru súdu s poukazom na ust. § 853 Obč. zákonníka je analogicky aplikovateľné aj na vzťahy rozvedených manželov, pretože bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva síce zaniklo, ale doposiaľ nebolo vysporiadané.

21. Cit. zák. ustanovenie teda umožňuje za splnenia zákonom stanovených podmienok obmedziť alebo vylúčiť jedného z bezpodielových spoluvlastníkov veci z užívania tejto veci. Týmto zákonnými dôvodmi sú existencia fyzického alebo psychického násillia, ktorá musí byť v príčinnej súvislosti s neznesiteľnosťou ďalšieho spolužitia manželov v spoločnom dome, alebo byte. Účelom tejto právnej úpravy je, že má prispieť k obmedzovaniu násillného správania manželov pri riešení nezhôd o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva a je občianskoprávnou sankciou v prípadoch, keď toto ustanovenie nebude mať dostatočný výchovný účinok na páchatela násillia. O zásahu do užívacieho práva jedného zo spoluvlastníkov môže súd rozhodnúť, ak ide o sústavné fyzické alebo psychické týranie alebo hrubé ponižovanie druhého manžela. Táto skutočnosť musí byť súdu preukázaná a dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. Právna úprava nerozlišuje medzi tým, či ide o násillie fyzické alebo psychické, ale existencia násillia musí byť preukázaná a zároveň nevyhnutnou podmienkou je aj preukázanie neznesiteľnosti ďalšieho spolužitia. Ide o taký stav spolužitia, ktorý vzhľadom k neprimeranému správaniu jedného z manželov spôsobuje, že ďalšie spolužitie nie je možné vydržať,

či strpieť a takéto správanie ďalej znášať. Dôvodom na aplikáciu tohto zákonného ustanovenia však nemôže byť ojedinelé násilnícke správanie sa jedného z manželov, ale musí ísť o sústavné, či opakované dlhodobé fyzické alebo psychické týranie druhého manžela. V zásade násilie nemusí vykazovať znaky trestného činu a postačí, ak pôjde o priestupok proti občianskemu spolužitiu, ale v takom prípade je potrebné skúmať intenzitu zásahu. Napríklad Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 10Co/70/2019 zo dňa 22.8.2019 konštatoval, že je potrebné relevantným spôsobom preukázať, že sa druhý z manželov dopúšťa na žalobkyni násilia, pretože iba skutočnosť, že žalovaný bol uznaný vinným zo spáchania priestupku nie je dôkazom, ktorý by preukazoval tvrdenú skutočnosť, že sa nej žalovaný dopúšťa násilia dlhodobo.

22. V prejednávanej veci žalobkyňa tvrdila, že žalovaný sa voči nej dlhodobo dopúšťa tak fyzického, ako aj psychického násilia, vyhráža sa jej, ponižuje ju. Nepochybne spolužitie strán sporu bolo problematické, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že vyššie uvedeným rozsudkom došlo k rozvodu manželstva strán sporu. Zo strany žalobkyne však podľa názoru súdu nebolo preukázané, že správanie žalovaného možno kvalifikovať ako sústavné, či opakované dlhodobé fyzické alebo psychické týranie druhého manžela. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že správanie žalovaného pretrváva po dobu cca 5 posledných rokov. Podnety na začatie trestného alebo priestupkového konania však žalobkyňa podala až v súvislosti s konfliktami, ku ktorým došlo v dňoch 23.8.2019 a 2.9.2019. V oboch prípadoch bolo správanie žalovaného posúdené ako konanie, ktoré by mohlo mať znaky priestupku a bolo postúpené na prejednanie Okresnému úradu Poprad, odboru všeobecnej vnútornej správy. Príslušný orgán v oboch prípadoch konanie zastavil z dôvodu, že spáchanie skutkov, o ktorých sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 18.1.2019. V konaní neboli predložené tvrdenia, že by voči žalovanému bolo vedené aj iné trestné alebo priestupkové konanie, alebo že by bol za nejaký prejav správania voči žalobkyni takouto formou postihnutý.

23. Žalobkyňa v konaní predložila niekoľko podpísaných prehlásení, ktoré preukazujú vulgárne správanie žalovaného, avšak nemožno z nich vyvodiť, či správanie žalovaného je takej intenzity, aby mohlo byť kvalifikované ako sústavné, opakované, dlhodobé, fyzické alebo psychické týranie žalobkyne. Aj z výpovede svedkyne X. F. V. vyplýva, že žalovaný je impulzívny a dosť vulgárny, najmä keď je pod vplyvom alkoholu. Svedkyňa tiež len spomenula vulgárne vyjadrovanie sa a vyhrážanie žalovaného pri ojedinelých stretnutiach. Ani z tejto výpovede nemožno teda jednoznačne považovať za preukázané vyššie uvedené skutočnosti, ktoré sú nevyhnutým predpokladom na aplikáciu ust. § 146 ods. 2 Obč. zákonníka. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení, nebolo preukázané psychické alebo fyzické násilie zo strany žalovaného, ktoré by bolo v priamej príčinnej súvislosti s neznesiteľnosťou ďalšieho spolužitia, preto súd v časti o uloženie povinnosti zdržať sa vstupu do bytu žalobu zamietol. Je však potrebné uviesť, že užívacie právo k bytu môže žalobca realizovať iba tak, aby nedošlo k porušeniu ďalších opatrení uložených týmto rozsudkom. Vo vzťahu k užívaniu záhradky súd považoval žalobu za nedôvodnú nielen z vyššie uvedených dôvodov, ale aj z toho dôvodu, že žalobkyňa nezdokladovala žiadnym spôsobom vlastnícky alebo užívací vzťah k tejto záhradke, teda nespĺňala si v konaní dôkaznú povinnosť a z tohto dôvodu nebolo možné ani posúdiť dôvodnosť tohto nároku.

24. Okrem vylúčenia žalovaného z užívacieho práva nehnuteľností žalobkyňa navrhla rozhodnúť aj o uložení opatrení, ktorými sa zamedzí zásahom do jej osobnostných práv. Súd uplatnené nároky právne kvalifikoval ako nároky vyplývajúce z ustanovení upravujúcich ochranu osobnosti. Ust. § 11 ods. 2 upravuje všeobecne ochranu osobnosti každej fyzickej osoby s tým, že v rámci ochrany osobnosti má každá fyzická osoba okrem iného aj právo na ochranu života, zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Právo na ochranu osobnosti má svoj základ aj v Ústave SR, kde napr. v článku 16 je zakotvené, že každý má právo na život. Ide o základné ľudské práva, kde pri zásahu do týchto práv sa poškodená strana môže domáhať prijatia opatrení, ktoré zamedzia zásahom do práva na ochranu osobnosti. Ust. § 13 ods. 1 Obč. zákonníka umožňuje fyzickej osobe najmä právo domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti. Aj v prípade uplatnenia nárokov z titulu práv na ochranu osobnosti dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, teda je jeho povinnosťou preukázať, že k takýmto zásahom dochádza.

25. Dôkazy vykonané v konaní síce nepreukazujú dlhodobé fyzické alebo psychické násilie žalovaného voči žalobkyni, avšak možno z nich vyvodiť, že správanie žalovaného voči žalobkyni presahuje rámec

slušnosti a zasahuje najmä do práva žalobkyne na ochranu ľudskej dôstojnosti. Ide predovšetkým o prejavy vulgárnej povahy, ktoré vyplývajú zo všetkých predložených prehlásení, aj zo svedeckej výpovede X. F. V.. Ako vyplýva z písomného prehlásenia Q. Z., ktoré žalovaným nebolo spochybnené, postupom času u žalovaného dochádza k stupňovaniu prejavov nenávisť voči žalobkyňi, ako aj nárastu vulgárnych prejavov na adresu žalobkyne. Rovnako tak v prehláseniach X. F. a F. A. sa uvádza, že žalovaný je veľmi impulzívny a agresívny osobou, ktorá sa na adresu žalobkyne vyjadruje vulgárne neprimeraným spôsobom. Aj žalovaný vo svojej výpovedi potvrdil, že v dňoch 23.8.2019 a 2.9.2019 došlo medzi stranami ku konfliktom, i keď vzniknutú situáciu opisoval inak ako žalobkyňa. Správanie žalovaného pri týchto konfliktoch síce nenaplnilo znaky trestného činu alebo priestupku, čo vyplýva z postupu polície, resp. správneho orgánu, avšak aj toto konanie svedčí o nevhodnom správaní žalovaného voči žalobkyňi, ktoré zasahuje aj do jej práva na ochranu života a zdravia.

26. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že výsluchom strán, svedeckou výpoveďou ako aj listinnými dôkazmi bolo preukázané, že správanie žalovaného voči žalobkyňi je takého charakteru a intenzity, že týmto správaním dochádza k zásahu do osobnostných práv žalobkyne. Žalobkyňa má právo na ochranu svojej osobnosti a nie je povinná tolerovať správanie žalovaného, ktoré prekračuje voči jej osobe hranice slušnosti a vhodnosti. Vychádzajúc z uvedeného súd je toho názoru, že žaloba žalobkyne je dôvodná a žalobou sa domáha uloženia takých opatrení, ktorými by sa zabránilo ďalším zásahom do jej práva na ochranu osobnosti. Aj keď v konaní bolo prezentované, že síce po vydaní neodkladného opatrenia žalovaný už nekontaktuje žalobkyňu, je potrebné poukázať na vyjadrenia v predložených prehláseniach, ako aj výpoveď svedkyne, kde viaceré osoby prezentovali názor, že v prípade ak by došlo k zrušeniu uvedených obmedzení, žalovaný by pokračoval vo svojich prejavoch voči žalobkyňi. Aj z tohto dôvodu je potrebné poskytnúť právam žalobkyne ochranu dlhodobejšieho charakteru, ako len neodkladným opatrením. Z tohto hľadiska súd za vhodnú formu považoval práve uloženie povinnosti žalovanému nepribližovať sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 10 m s výnimkou situácií, ako sú napr. súdne konania, kde je nevyhnutné, aby k priblíženiu došlo a tiež uloženia povinnosti zdržať sa kontaktovania žalobkyne navrhovanou formou, t. j. či už písomne, telefonicky, elektronicky alebo inými prostriedkami a tiež zdržiavať sa vstupu na pracovisko žalobkyne a v tejto časti žalobe vyhovel.

27. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, pretože každá zo strán mala vo veci čiastočný úspech, pričom úspech a neúspech strán v konaní bol približne v rovnakom rozsahu.

28. Keďže súd v časti zamietol žalobu, v zmysle § 335 ods. 3 CSP musí rozhodnúť o tom, či zruší neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Poprad č. k. 9C/41/2018-18 zo dňa 11.9.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 8Co/10/2019-45 zo dňa 17.1.2019, alebo toto neodkladné opatrenie ponechá v platnosti. Z ust. § 335 ods. 3 CSP vyplýva, že súd má vzhľadom na stav konania posúdiť, či je dôvodné ďalšie trvanie neodkladného opatrenia, pričom má možnosť buď ho zrušiť v celom rozsahu, alebo ponechať v platnosti, teda nemôže neodkladné opatrenie zrušiť iba v časti. Vzhľadom na dôvody, pre ktoré súd žalobe čiastočne vyhovel, spočívajúce v správaní žalovaného voči žalobkyňi, súd dospel k záveru, že je dôvodné ponechať v platnosti nariadené neodkladné opatrenie tak, aby trvalo až do právoplatného skončenia veci samej, kedy bude poskytnutá definitívna ochrana práv žalobkyne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).